

EN BALLONGFÄRD GENOM TIDEN

Skandinavien, Rom, Grekland och Egypten

ERIK MAGNTORN

TEXT

MARTINE CASTORIANO

BILD

Följ med, följ med
i vår ballong!
Vi far till sånt
som fanns en gång.

Vi reser genom
rum och tid.
Kom hit, kom sätt dig
här bredvid!

Vad är väl tusen
mänskoår?
För oss så känns det
som igår.

Vid lekplatsen bland gungorna
där du nyss klev ombord
står nu ett tusenårigt hus
av gräs och trä och jord.

Men, titta
har du sett!
Förvandlingen
har skett.

Och fullt av glada människor
som står runt omkring,
bland hundar, höns och grisar.
Ja, jösses vilket spring!

Se där! Ett gäng med vikingar
som ror så att det stänker.
Och kolla, alla sköldarna
och vapnen, som de blänker!

Nu drar de ut på rövartåg,
nu drar de ut i världen.
Nu ska de svänga årorna,
nu ska de svinga svärden.

Upp och iväg,
något har hänt:
gulnade slätter
som solen bränt.

Vägar och broar,
byar av sten,
oxar som plöjer
på trötta ben.

Tänk, vi har färdats
tusen år till.
Tiden går bakåt,
fast vi sitter still.

Vänta, vad sa du,
målet med färden?
Vi styr mot den största
staden i världen!

Rom ligger mitt i
romarnas rike.
En jättelik stad,
ja, en stad utan like.

Se, Rom är rest på kullar,
där floden gör en krök.
På gatorna går folket
i slammer, stank och rök.

Och ovanför, på backen,
står kejsarens palats.
Ett jättehus av marmor
på stadens bästa plats.

Där ligger han och jäser,
på purpurfärgad säng,
med tjänare omkring sig,
ett tyst och dystert gäng.

För jämnan ska han äta
och dricka dyra drinkar,
som tjänarna ska blanda
så fort han bara vinkar.

Ajöss, du tjocke kejsare,
nu drar vi in mot stan,
mot torget med försäljare
som skrikit hela dan.

Här finns det bröd och skinka
och ruttan gammal fisk,
och handlare som somnat
vid frukten på sin disk.

Se, några spelar tärning
i skuggan vid en vägg,
och där står ju frisören
och sliter i ett skägg.

Och spana in, soldater,
som med en bister min,
bär bort en stackars gubbe
som fått för mycket vin.